

податкового планування.

Результативність та ефективність податкового планування на рівні суб'єкта підприємницької діяльності залежать від його правового, інформаційного, нормативного, технічного, кадрового та методичного забезпечення. Інформаційне забезпечення податкового планування - це сукупність інформаційних ресурсів (дані системи бухгалтерського обліку та статистичні дані) і способів їх організації, необхідних і придатних для реалізації податкового планування. Грамотне податкове планування неможливе без знання міжнародного і внутрішньодержавного податкового законодавства.

Особливості процесу оподаткування та його значущість як для формування доходної частини бюджету, так і для здійснення підприємницької діяльності дають підстави для виділення податкового планування як самостійного науково-практичного напрямку досліджень, а також як навчальної дисципліни для підготовки майбутніх фахівців. Поставлене завдання може бути вирішене шляхом включення курсу «Податкове планування у підприємницькій діяльності» до навчального плану підготовки бакалаврів за спеціальностями 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» та 071 «Облік і оподаткування».

1. Антіпов О.М., Новоточинова О.О. Податкове планування як засіб оптимізації сплати ПДВ та податку на прибуток - Електронний ресурс: - Режим доступу: http://filelibsnu.at.ua/naukovi/Naukovi_visti/PDF_10_2013/3.pdf

2. Загородній А.Г., Єлісєєв А.В. Податки та податкове планування підприємницької діяльності: Монографія. - Львів. Центр Бізнес-Сервісу, 2003. - 152 с.

3. Каменський Д.В. Податкова оптимізація та податкове ухилення в США: особливості відмежування // Держава та регіони. Серія Право. - 2011. - Вип. 4. - С.167-173.

4. Карпова В. Оптимізація налогових платежів. - X: «Издательский дом «Фактор», 2012. - 208 с.

5. Кміть В.М., Дзюрій О.І. Оптимізація та мінімізація податків в системі фінансового управління суб'єктів господарювання // Young Scientist- № 1 (28). - Part 1. January 2016. - С. 65-69.

6. Коростелкина И.А. Концептуальное содержание корпоративной налоговой политики и обоснование её структурных параметров // Финансы и кредит. - 2014. - № 15. - С.27-36.

7. Коротун В.І. Проблеми мінімізації сплати податків в Україні // Економіка, фінанси, право. - 2010. - № 6. - С.21-24.

8. Кріль І.М., Кміть В.М. Суть та основні методи боротьби з незаконною мінімізацією оподаткування в Україні // Економікс. - 2013. - № 1. - С.172-177.

9. Ткаченко В.В. Податкове планування на підприємстві // Економіка і держава. - 2008. - № 12. - С.55-58.

10. Фролова Н.Б. Порівняльний аналіз факторів ухилення від сплати податків в Україні та США // Економіка і прогнозування. - 2014. - № 3. - С.148-156.

11. Черноус А.Г. Визначення межі між податковою оптимізацією та ухиленням від сплати податків // Право і суспільство - 2013. - №6-2. - С.287-291.

12. В Україні 165 громадян і 195 компаній мають офшорні рахунки, - Rapata Papers // iPress.ua - Електронний ресурс: - Режим доступу: http://ipress.ua/news/zhurnalisty_opublikovaly_chergovi_dokazy_164999.html

А.С.Мохненко

Херсонський державний університет

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Ми вступили в нове століття, яке часто називають постіндустріальним, комп'ютерним, інформаційним. Постіндустріальне суспільство переростає в інформаційне, за яким починає окреслюватися суспільство знання, або освіти. Тому сучасність ставить перед системою освіти нові завдання, пов'язані з виробленням нової

стратегії в умовах масової комп'ютеризації і інформатизації всіх сторін життя.

Зазначені фактори спонукають до активного пошуку нової парадигми реформування освіти, моделей і освітніх технологій, орієнтованих на інтереси і розвиток особистості. Йдеться перш за все про досягнення принципово нових виховних цілей, що полягають у досягненні сучасних рівнів освіченості окремої особистості та суспільства в цілому. Вищій школі відводиться особлива роль, оскільки саме вона покликана підготувати кадри для підприємств на рівні сучасних вимог суспільства. Основна мета полягає в підготовці спеціаліста, здатного забезпечити всебічний розвиток підприємства у сучасних умовах господарювання [1, С. 7].

У процесі вивчення фундаментальних курсів економіки забезпечуються теоретичні основи підготовки майбутнього бухгалтера. На сьогодні накопичено достатній досвід і значний фактичний матеріал традиційної методичної системи навчання таких курсів. Однак зазначена система не відповідає новій парадигмі й доктрині розвитку освіти України в ХХІ столітті, зокрема, в частині використання нових інформаційних технологій для інтенсифікації процесу навчання, розвитку творчого мислення студентів, формування умінь працювати в умовах комп'ютерного середовища.

Аналіз чинної теорії й практики підготовки бухгалтера показує, що для сучасного періоду є характерним, з одного боку, прогрес економічної науки, реформування освіти і розробка її державних стандартів, а з другого – скорочення кількості годин на аудиторне засвоєння дисциплін та винесення значної частини матеріалу на самостійне опрацювання. З іншого боку, в умовах стрімкого зростання технічних можливостей людства традиційні методичні системи навчання економіки з труднощами справляються зі своїми завданнями. Існує небезпека зниження рівня освіти, а відтак, відчувається нагальна потреба в розробці нових методичних систем навчання економіки на основі сучасних інформаційних технологій. Ця проблема стає особливо актуальною для підготовки майбутнього економіста у вищій школі у зв'язку з вивченням фундаментальних курсів економіки в умовах застосування інформаційних технологій навчання і реалізації нової парадигми освіти, яка до цього часу глибоко ще не досліджена.

Ключовим завданням в найближчі перспективі розвитку системи освіти є підключення кожної аудиторії до Інтернету. Саме в цьому полягає найважливіша передумова виникнення якісно нових технологій застосування особистісно-орієнтованого підходу для масових інститутів, що реалізують найважливішу соціальну функцію передавання знань від попередніх до наступних поколінь. Усвідомлення того, що раніше отримані знання людина може використовувати не тільки в науково-дослідній та виробничій діяльності й повсякденному житті, але в процесі отримання нових знань, формуванні власних інтелектуальних інфраструктур протягом усього життя і розвитку, дозволяє говорити про новий етап становлення системи в цілому і технологій зокрема. При цьому в частині навчальних дисциплін, що значною мірою мають яскраво виражений описовий характер, вияв нових тенденцій, у першу чергу це позначиться на формуванні знань і умінь знайти, зібрати, систематизувати, узагальнити факти за суттю навчального завдання, а в такому предметі як економіка, що оперує абстрактними уявленнями про навколишній світ, ми маємо можливість одержати нову ефективну методичну систему засвоєння цього предмета не тільки людьми, схильними до абстракцій, але і решти, котрим економіка потрібна як серйозний інструмент у предметних дослідженнях [1, С. 45].

Мова іде про цифрові технології. Важливо відзначити, що вони інтегровані в транспортну систему Інтернет, можуть більше допомогти викладачам і студентам, ніж будь-яким іншим групам працівників інтелектуальної праці. Новий стиль життя для

них стає основним, оскільки саме студент і викладач займаються інтелектуальною працею в найбільш рафінованій формі – їхня робота полягає в передаванні та отриманні знань. Інформаційні технології стають каталізатором досягнення таких цілей в галузі освіти, як:

- взаємне навчання;
- розвиток критичного мислення;
- формування стійкої мотивації щодо підвищення освітнього рівня протягом усього життя;
- уміння одержувати нові знання, використовуючи попередні здобутки як готові результати.

Успішне застосування персональних комп'ютерів у навчанні вимагає значних зусиль з боку викладача. Доречно згадати ситуацію двадцятирічної давності, коли з появою ейфорії від упровадження комп'ютерів у систему освіти більшість учителів і викладачі вузів почали висловлювати стурбованість можливим зменшенням власної ролі в навчальному процесі. Водночас прихід сучасного інтелектуального інструментарію тільки підсилив роль педагога. Система передавання знань від попередніх до наступних поколінь почала вимагати кадрів, які вміють в умовах постійної і дуже швидкої зміни як змістової, так і технологічної компонент, ефективно створювати власні моделі навчання, залежно від тих або інших умов у конкретних навчальних закладах. Саме аспект підготовки майбутніх спеціалістів, і в першу чергу економічних спеціальностей, пов'язаний із формуванням, з умінням створювати нові власні моделі навчального процесу, на наш погляд, є основним.

Сучасний етап становлення досліджень у галузі підготовки майбутніх бухгалтерів з використанням сучасних комп'ютерних технологій характеризується процесом глобалізації знань, що забезпечується розширенням з одного боку самого середовища Інтернет, а з іншого, швидко зростаючим обсягом змісту, який в ньому представлено. При цьому це відбувається на тлі поступового переходу до концепції суб'єктно-суб'єктного підходу, що однозначно сприяє реалізації особистісно-орієнтованого напрямку освіти. Така ситуація дозволила суттєво розширити можливості як раніше створених програмних засобів, так і тих, які тільки розробляються. При цьому процес розширення носить не лінійний, а якісно новий характер за рахунок не простого злиття програмних компонентів, а їхньої інтеграції. Ми одержуємо системи, що дозволяють, з одного боку, досить повною мірою реалізувати традиційний дидактичний процес, а з іншого, надати йому якісно нових рис. Студенти одержують можливість використовувати попередні, засвоєні ними знання і результати їх застосувань, щоб перетворювати їх в готовий макро-інструмент для розв'язування нових задач більш високого рівня. Це ключовий елемент пропонованої концепції компонентно-орієнтованого підходу в засвоєнні нових знань. У такий спосіб досягається гармонічна єдність цілей, змісту, форм і технологічного інструментарію методичної системи. Уперше якісна зміна засвоєння навчального матеріалу досягається не за рахунок «ручної майстерності» викладача, а шляхом інструментального забезпечення інтелектуальної діяльності, яку отримує студент. Це технологічне забезпечення надає можливість будувати для кожного студента власну методичну модель навчального процесу. Вже сьогодні з'явилися необхідні умови для реалізації особистісно-орієнтованої освіти, кожен студент має можливість максимально реалізувати свій темп засвоєння навчального матеріалу за рахунок розміщення програмного середовища на сервері університету, забезпечити попередню підготовку, закріплення і самостійну роботу в рамках навчального завдання.

Результати аналізу сучасного стану розвитку системи навчання показали, що традиційна система підготовки студентів економічних спеціальностей в університетах

недостатньою мірою задовольняє потреби суспільства. Назріла необхідність її перегляду з урахуванням нових можливостей, що надаються цифровими і мережевими технологіями, появою багаторівневої системи освіти, необхідністю реалізації освітньої парадигми, орієнтованої на побудову індивідуальної траєкторії навчання. Результати досліджень є певним внеском у розвиток методики навчання економіки і відкривають нові перспективи у подальших пошуках цього спрямування. Потребують подальшого розв'язання проблеми створення спеціальних пунктів доступу до інформаційної мережі вузу в місцях проживання, відпочинку студентів, у навчальних аудиторіях, а також забезпечення персоналізованого доступу до освітніх ресурсів студентів і учителів-практиків; розробки гнучкої системи індивідуальних траєкторій організації пізнавальної діяльності студентів з ефективною системою зворотного зв'язку; обґрунтування дистанційних форм навчання різнорівневих навчальних модулів за рахунок відкритості комп'ютерних середовищ. На порядок денний висувається проблема оснащення студента ноутбуком з відповідним технічним інтерфейсом і програмним налаштуванням, що дають можливість входу в комп'ютерну мережу університету та ін.

1. Співаковський О.В. *Управління інформаційними технологіями вищих навчальних закладів: [навч. посіб.] / Співаковський О.В., Федорова Я.Б., Глуценко О.О., Кудас Н.А. – Херсон: Айлант, 2010 – 324 с.*

2. Мохненко А.С. *Система прийняття управлінських рішень на підприємстві в умовах економічної кризи / А.С. Мохненко // Вісник економічної науки України. – 2015. – Вип. 2 (29). – С. 62-65.*

О.Г. Озерова

Київський коледж будівництва, архітектури та дизайну

ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ ФРИЛАНСЕРІВ

Інтеграція України до європейського соціально-економічного простору призводить до все більшого розвитку співпраці іноземних суб'єктів господарювання (зазвичай нерезидент не має в Україні постійного представництва) з українськими фахівцями, яка відбувається на відстані за допомогою мережі Інтернет і яка отримала назву «фриланс». Вітчизняне законодавство не оперує термінами «фриланс» та «фрилансер». Але Міністерство праці та соціальної політики України у своєму Листі визначає «фриланс» як віддалену роботу за допомогою мережі Інтернет, «фрилансера», як вільного працівника (самозайняту особу), позаштатного працівника, який виконує разове замовлення або тимчасову роботу без зарахування до штату підприємства [1].

Так «фриланс» є різновидом «віддаленої роботи», так як даний вид трудової діяльності виконується дистанційно. Проте, українським законодавством не конкретизовано і поняття «відділена робота», та яку ототожнюють з поняттям «надомна праця», питання регулювання якої визначені постановою Державного комітету СРСР із праці та соціальних питань від 29.09.1981р. №275/17-99. Дана термінологічна невизначеність на сьогодні створює проблеми щодо визначення правового поля регулювання відносин (цивільне або трудове право), документального оформлення, відображення в обліку, а також оподаткування, що свідчить про актуальність питання, що досліджується.

Розуміючи, що за своєю економічною природою фриланс є різновидом трудових відносин, слід констатувати, що до фрилансерів не можуть бути застосовані норми трудового права, оскільки такі особи з позиції податкового законодавства є самозайнятими особами і здійснюють незалежну професійну діяльність. Порядок оподаткування залежатиме від статусу виконавця таких робіт.

Згідно п.178.1 Податкового кодексу України, фізичні особи, які не є підприємцями, повинні стати на облік у контролюючих органах за місцем свого